

MAANDBLAD VAN

Oud-Utrecht

VERENIGING TOT BEOEFENING EN TOT VERSPREIDING VAN DE KENNIS
DER GESCHIEDENIS VAN DE STAD EN DE PROVINCIE UTRECHT

Redactie: H. de Jong, Aurorastraat 26, Utrecht

*Administratie: Mr. N. B. ten Bokkel Huinink, secr. der vereniging, Nieuwe Gracht 133,
Utrecht. Gironummer 575520 ten name van „Oud-Utrecht”*

DE RTIGSTE JAARGANG / NUMMER 5 / MEI 1957

EXCURSIE „VEEARTSENIJSCHOOL”

Het bestuur van Oud-Utrecht nodigt leden en introduc es uit tot deelneming aan een excursie naar de gebouwen en het museum van de Faculteit der Diergeneeskunde, in de wandeling nog altijd „Veeartsenijschool” geheten, Biltstraat te Utrecht.

De excursie is vastgesteld op zaterdag 11 mei om 14 uur. Verzamelen bij de hoofdingang, Biltstraat 172.

Kaarten kunnen worden afgehaald bij de Nederlandsche Handel Maatschappij, Janskerkhof 12, Utrecht, tegen betaling van f 0.50 per persoon. Dit kan gebeuren tot en met 10 mei. De kaarten worden ook toegezonden aan hen, die de verschuldigde kosten overmaken op giro 11623 van de N.H.M.

Voor nadere bijzonderheden inzake het doel der excursie zij verwezen naar het hier volgende artikel van prof. J. H. ten Thijs.

Namens het bestuur:

Ir. J. D. M. BARDET, voorzitter.

Mr. N. B. TEN BOKKEL HUININK, secretaris.

HOE DE VEEARTSENIJSCHOOL TOT STAND KWAM

Wie door het hek van de hoofdingang der Faculteit der Diergeneeskunde op Biltstraat 172 naar binnen gaat, zal niet vermoeden dat het oude hoofdgebouw aan zijn rechterhand in 1821 een leegstaande katoenfabriek was, waarin in dat jaar 's Rijks Veeartsenijschool werd gevestigd. Bijna een eeuw heeft ze die naam gedragen: 1918 werd ze de

Veeartsenijkunde Hoogeschool en deze werd in 1925 als zesde faculteit aan de Utrechtse Universiteit toegevoegd.

Aan haar oprichting is een hele voorgeschiedenis verbonden. De naam 's Rijks Veeartsenijschool doet vermoeden dat ze uit 's rijks midelen is gefinancierd, maar dat was niet het geval. Ze is bekostigd uit bijdragen, die van de veehouders zijn geheven om een weerstandskas te vormen, waaruit steun kon worden verleend aan veehouders, die ernstig getroffen werden door van tijd tot tijd optredende besmettelijke veeziekten, zoals runderpest. Dit Fonds van de Landbouw, zoals deze weerstandskas werd genoemd, groeide tot zodanige omvang, dat het verantwoord was een deel te besteden aan een ander doel, dat evenwel toch aan de veehouderij ten goede moest komen. In andere landen waren toen al veeartsenijscholen o.a. in Frankrijk. Vanouds ging men in ons land niet over ijs van één nacht en toen men de voorbereiding der stichting weer eens naar een commissie wilde verwijzen uitte Lodewijk Napoleon daarover een klacht door eigenhandig in de kantlijn te schrijven „nous n'avons que trop de commissions”, een kwaal die dus niet alleen van de huidige tijd is. En een eindje verder heette het: „Renvoyé au ministre pour proposer le plus promptement possible l'organisation complète de l'école que je demande depuis si longtemps”. De Franse overheersing ging voorbij, maar koning Willem I nam met voortvarendheid de zorgen voor de stichting over en de in 1821 geopende school (ze begon met vierentwintig leerlingen voor Noord- en Zuid-Nederland, want we waren toen nog verenigd met België) mocht zich een jaar later reeds verheugen in een persoonlijke visite des konings, die met prins Frederik een bezoek van twee dagen kwam brengen, waarbij hij met zijn gevolg overnachtte in de school.

Het meest dankbaar kan de huidige generatie zijn voor het destijds genomen besluit om een ruim stuk grond, zich langs de Grift uitstrekende van de Biltstraat tot de weg naar Hilversum, aan te kopen, zodat al onze instituten nog op één terrein staan en men ze niet her- en derwaarts in de stad verspreid vindt, iets wat ons door de faculteiten der geneeskunde en der wis- en natuurkunde wel wordt benijd.

Wat op onze faculteit van het oude nog overgebleven is hopen wij u op 11 mei te laten zien.

J. H. TEN THIJE.

W. STOOKER ERELID VAN OUD-UTRECHT

Bij zijn afscheid als hoofdarchitect van de dienst van Openbare Werken der gemeente Utrecht, op dinsdag 16 april jl., heeft Oud-Utrecht aan de heer W. Stooker het erelidmaatschap van de vereniging toegekend.

Dit was maar één van de talrijke bewijzen van hulde en waardering,